

vil der hermed være opnået stor sikkerhed for, at konventionens regler følges, også selvom de pågældende børn ikke kan siges at have et egentligt retskrav på at opnå statsborgerskab.

Det tilføjes, at en helt tilsvarende bestemmelse findes i FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, som Danmark har ratificeret uden forbehold på dette punkt.

Set på denne baggrund findes det ikke påkrævet at tage forbehold til denne bestemmelse.

Artikel 8 fastslår deltagerstaternes forpligtelse til at respektere barnets ret til at bevare sin identitet, herunder at have et statsborgerskab og bære et navn.

Artikel 9 pålægger deltagerstaterne at garantere, at et barn ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, medmindre kompetente myndigheder træffer beslutning herom i overensstemmelse med gældende ret og under hensyn til barnets tarv.

Skilles et barn fra sine forældre har barnet ret til at opretholde kontakt med forældrene, med mindre det vil stride mod barnets tarv. Sker adskillelsen på myndighedernes initiativ har staten pligt til på begæring at oplyse de berørte personer om de øvrige parters opholdssted. Det er dog også her en betingelse, at oplysning herom kan ske uden at barnets tarv lider skade.

Artikel 10 fastslår det, at ansøgninger fra børn eller forældre om ind- eller udrejse fra et land i familiesammenføringsøjemed skal behandles hurtigt og positivt. Med henblik på at opretholde kontakt med hinanden skal børn og forældre, som opholder sig i forskellige lande, desuden som hovedregel have ret til udrejse fra et hvilket som helst land og indrejse i deres eget land.

Deltagerstaterne forpligter sig i medfør af *artikel 11* til at gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig fjernelse af børn til og manglende tilbagevenden fra udlandet. Dette kan bl.a. ske gennem indgåelse af bilaterale eller multilaterale traktater om spørgsmålet.

Artikel 12 omhandler barnets ret til frit at give udtryk for egne synspunkter i alle forhold, der vedrører det selv. Barnets synspunkter skal tillægges betydning set i forhold til barnets alder og modenhed.

Artikel 13-16 indeholder bestemmelser om barnets ytringsfrihed, tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, forsamlings- og foreningsfrihed samt om retten til respekt for privat- og familieliv.

Der er her tale om rettigheder, som alle mennesker i Danmark nyder godt af, dog med visse lovregulerede begrænsninger, således som det også er forudsat i konventionen.

Efter Myndighedslovens § 7, stk. 1 kan forældremyndighedens indehaver træffe afgørelse om barnets

personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. Forældrene kan således, ud fra en vurdering af, hvad der er i barnets interesse, foretage en række begrænsninger i barnets udfoldelsesmuligheder, herunder i udøvelsen af de ovennævnte rettigheder.

Man kunne på denne baggrund rejse spørgsmål om, hvorvidt forældrenes ret til at udøve forældremyndighed - især over for større børn - er i strid med konventionens bestemmelser.

Artiklerne 13-16 skal ses i sammenhæng med konventionens artikel 5. Ifølge denne bestemmelse skal staterne respektere forældrenes ansvar, rettigheder og pligter til i overensstemmelse med barnets udvikling at give passende råd og vejledning i forbindelse med barnets udøvelse af de rettigheder, der følger af konventionen. Konventionen anerkender således det princip, at forældrenes omsorgspligt overfor barnet medfører en ret for forældrene til at gøre indskrænkninger i barnets handlefrihed, når det må antages at være til barnets bedste.

Konventionen er således i overensstemmelse med dansk ret på dette punkt.

Tilbage står spørgsmålet, hvorledes man sikrer, at forældrenes begrænsning af barnets handlefrihed ikke får mere indgribende karakter, end hvad der er nødvendigt for bedst muligt at varetage barnets tarv.

Efter Bistandslovens § 32 påhviler det kommunalbestyrelsen at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn i kommunen lever og at støtte forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje. Bistandsloven giver endvidere kommunen mulighed for at bistå forældrene og iværksætte hjælpeforanstaltninger, når barnet lever under utilfredsstillende forhold.

For så vidt angår *artikel 13*, der omhandler barnets ytringsfrihed, bemærkes, at Undervisningsministeriet, Direktoratet for Folkeskolen og Seminarierne, ved cirkulære nr. 283 af 16. november 1970 har givet retningslinier for udgivelse af skoleblade. Undervisningsministeriet agter at ophæve cirkulæret i forbindelse med ratifikationen, idet det er tvivlsomt, om cirkulæret er i overensstemmelse med konventionen. Efter *artikel 14, stk. 2*, skal deltagerstaterne respektere forældrenes rettigheder og pligt til at give retningslinier for barnet med henblik på barnets udøvelse af sin ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed. Det bemærkes i denne forbindelse, at det i tilfælde, hvor forældrene lever adskilt, jf. artikel 9, er den af forældrene, der har forældremyndigheden, der har ret og pligt til at vejlede barnet.

Artikel 17 forpligter deltagerstaterne til at sikre barnets ret til at søge oplysning fra forskellige nationale og internationale kilder, navnlig sådanne oplysninger, som tager sigte på at forbedre barnets sociale forhold og fysiske og psykiske helbred. I den forbind-